

DOI 10.34132/pard2026.32.09

Отримано: 05 травня 2025
Змінено: 12 вересня 2025
Прийнято: 19 грудня 2025
Опубліковано:
29 травня 2026

Received: 05 May 2025
Revised: 12 September 2025
Accepted: 19 December 2025
Published:
29 May 2026

Liudmyla Ivashova
Volodymyr Yemelyanov
Liudmyla Antonova
Anastasiia Shulha

PUBLIC MANAGEMENT OF THE SPHERE OF CULTURE AS A TOOL FOR THE DEVELOPMENT OF THE YOUTH ENVIRONMENT OF REGIONS

The article investigates the mechanisms of public administration in the sphere of culture and their direct impact on the formation of the youth environment at the regional level. Based on a comprehensive analysis of the regulatory and legal framework, the main evolutionary stages of state cultural policy in Ukraine are identified. Taking into account the latest audit reports of the Accounting Chamber of Ukraine, systemic financial and administrative disproportions in regional cultural development have been revealed. The study highlights the crucial role of international UNESCO standards and cultural diplomacy tools, particularly youth volunteering, in building the resilience of young people and integrating them into the global socio-cultural space. A comparative analysis of state regulation of cultural diplomacy in Ukraine and developed European countries demonstrates the critical need for stronger institutional support for non-formal youth initiatives. The authors propose comprehensive approaches to modernizing public administration in this field. Key recommendations include the institutional inclusion of youth subcultures into local cultural strategies through public-private partnerships, grant decentralization to support regional creative startups, and the

strict synchronization of state youth and cultural programs to avoid overlapping functions. The practical significance of the research lies in the development of targeted managerial mechanisms that transform the cultural sphere from a subsidized sector into an effective driver of human capital development, social cohesion, and resilience in the regions of Ukraine.

Key words: *public administration, state policy in the field of culture, regional youth environment, cultural diplomacy, volunteer movement, youth subcultures, management effectiveness.*

Постановка проблеми у загальному вигляді. Сучасне молодіжне середовище є найбільш динамічною складовою суспільства, яка гостро реагує на зміни у соціокультурному просторі. В умовах децентралізації влади та переходу до нових моделей управління, відповідальність за формування культурного середовища значною мірою переходить на регіональний рівень. Однак, незважаючи на розширення повноважень місцевих громад, спостерігається нерівномірність культурного розвитку територій, відтік креативної молоді з периферійних регіонів та зниження ефективності традиційних державних інституцій культури. Це актуалізує проблему перегляду механізмів публічного управління у сфері культури. Держава має перейти від ролі прямого адміністратора до ролі фасилітатора, який створює сприятливе середовище для розвитку молодіжних ініціатив, креативних індустрій та реалізації інструментів культурної дипломатії на місцях.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика публічного управління у сфері культури, а також її вплив на суспільні та регіональні процеси є предметом постійного наукового інтересу. На основі аналізу фахової літератури та міжнародних документів можна виокремити такі ключові напрями досліджень:

Глобальний контекст культурного розвитку міст, вплив культури на сталий урбаністичний розвиток та формування системи індикаторів для вимірювання ролі культури в досягненні Цілей сталого розвитку до 2030 року ґрунтовно розроблені в офіційних звітах ЮНЕСКО [1;

2]. Особливості досягнення сталого розвитку в регіонах, де існують проблеми політичної культуризації, досліджували С. Гололобов, С. Рибкіна та співавтори [3].

Досвід формування та реалізації соціокультурного розвитку і культурної політики України, а також інноваційний потенціал сучасних культурних стратегій аналізувалися у працях Н. Зленко [4], Т. Козинцевої, А. Синах та І. Дулебової [5].

Незважаючи на наявність потужної нормативно-правової бази, що включає рамковий Закон України «Про культуру» [6], Укази Президента [7] та Постанови Верховної Ради України [8; 9; 10], Концепції державної політики та довгострокові стратегії [11; 14; 15; 16; 17], залишається недостатньо вивченим питання інтеграції публічного управління культурою з регіональною молодіжною політикою для створення єдиного ефективного соціокультурного простору.

Європейські стандарти управління культурною спадщиною та ландшафтами, а також базові принципи спільного культурного простору визначені у рекомендаціях Комітету Міністрів Ради Європи [12; 19], Європейській культурній конвенції та відповідних імплементаційних документах України [18; 19; 20].

Роль культурної складової у зовнішній політиці держави, а також концептуальне бачення сучасних механізмів міжнародного співробітництва у сфері культури стали предметом розвідок В. Ємельянова та С. Гололобова [13; 21]. Феномен розвитку молодіжних субкультур, а також волонтерства як інструменту громадської та народної дипломатії, що є важливою складовою молодіжної активності в регіонах та має безпосередній вплив на національну безпеку й відбудову України, розкрито у дослідженнях Л. Івашової, Р. Кудряшова, А. Аршиннікової та Я. Жовнірчика [23; 24].

Стан фінансування сфери культури та мистецтва з місцевих бюджетів, що є критично важливим для регіонального розвитку, проаналізовано у звіті Т. Маршалок [22], а також у щорічних звітах Рахункової палати України [25; 26].

Попри наявність ґрунтовних досліджень, недостатньо вивченим залишається питання синергії публічного управління сферою культури та молодіжною політикою саме на регіональному

рівні. Існує дефіцит комплексних досліджень щодо того, як інструменти державної культурної політики (включаючи культурну дипломатію) здатні безпосередньо впливати на стримування міграційних настроїв молоді в регіонах, стимулювати її залученість до розбудови локального культурного середовища та формувати стійкість до інформаційних викликів.

Формулювання мети статті (постановка завдання). Метою статті є обґрунтування теоретико-методологічних засад та розробці практичних рекомендацій щодо вдосконалення механізмів публічного управління у сфері культури з метою ефективного впливу на розвиток молодіжного середовища на рівні регіонів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Дослідження механізмів публічного управління сферою культури та їхнього впливу на молодіжне середовище потребує комплексного підходу. Логіка викладу матеріалу даної статті побудована за системно-dedуктивним принципом:

Так, на першому етапі нами аналізується історична еволюція національного нормативно-правового забезпечення (від базових законів до сучасних стратегій) та оцінюється фактичний стан управління на основі актуальних аудиторських звітів. Далі досліджується вплив міжнародних стандартів та інструментів культурної дипломатії на формування молодіжного простору. А на завершальному етапі визначаються регіональні диспропорції у фінансуванні та пропонуються конкретні механізми поліпшення публічного управління, зокрема шляхом інтеграції молодіжних субкультур.

1. Еволюція нормативно-правового забезпечення публічного управління сферою культури та молодіжною політикою.

Публічне управління сферою культури в Україні пройшло складний шлях трансформації від ручного адміністрування до стратегічного планування. Як зазначає Н. Зленко [4], досвід формування та реалізації соціокультурного розвитку України демонструє поступовий відхід від радянської моделі адміністрування.

Базовим документом, що визначає правові засади діяльності у цій сфері, є Закон України «Про культуру» [6], який гарантує

свободу творчості та рівний доступ до культурних благ. Водночас, еволюція державної політики простежується через зміну концептуальних підходів: від Концепції державної політики в галузі культури на 2005-2007 роки [11] та Указу про першочергові заходи щодо збагачення культури і духовності суспільства [7], до ухвалення Довгострокової стратегії розвитку української культури [10] – стратегії реформ.

Сьогодні ключовим вектором є узгодження культурних політик із цілями регіонального розвитку та потребами молоді. Це відображено у Стратегії розвитку культури в Україні на період до 2030 року та її операційному плані на 2025-2027 роки [10]. Паралельно держава посилює вплив на молодіжне середовище через реалізацію Державної цільової соціальної програми «Молодь України» на 2021-2025 роки та Національної молодіжної стратегії до 2030 року [16]. Однак, на практиці, інструменти цих програм часто реалізуються розрізнено, що вимагає інтегрованого підходу в рамках Державної стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 роки [9].

Для комплексного розуміння цього процесу доцільно виокремити три ключові етапи сучасної державної політики, які безпосередньо впливали на формування молодіжного середовища (табл. 1).

Таблиця 1

**Етапи еволюції публічного управління сферою культури
в Україні**

Етап / Період	Ключові нормативно-правові акти	Характеристика управлінського підходу
I етап (2005-2010): Формалізація національного підходу	Концепція державної політики в галузі культури; Указ Президента № 1647/2005; Закон «Про культуру»	Перехід від залишкового фінансування до визнання культури пріоритетом. Створення базового законодавчого каркасу. Молодіжна політика існує відокремлено.

продовження таблиці 1

II етап (2016-2020): <i>Стратегування та євроінтеграція</i>	Довгострокова стратегія розвитку культури; Державна стратегія регіонального розвитку	Запровадження довгострокового планування. Спроби децентралізації управління та передачі повноважень у регіони. Поява концепту креативних індустрій та усвідомлення їхнього інноваційного потенціалу, що досліджено Т. Козинцевою та співавторами.
III етап (2021- 2030): <i>Інтеграція та кризовий менеджмент</i>	Стратегія розвитку культури до 2030 року; Національна молодіжна стратегія; Програми розвитку	Спроба синхронізації культурної політики з Цілями сталого розвитку та місцевими потребами. Фокус на національно- патріотичному вихованні та підтримці молодіжних ініціатив в умовах криз.

Джерело: сформовано авторами на основі [5; 6; 7; 8; 9; 10; 11; 14; 15; 16; 17; 24]

Дані таблиці 1 свідчать про те, що нормативно-правова база еволюціонувала від декларативних указів до програмно-цільових стратегій, де молодь визнається повноправним суб'єктом культурного процесу. Проте, незважаючи на ґрунтовну стратегічну базу, практичний стан реалізації державної політики демонструє системні управлінські розриви. Згідно зі Звітом Рахункової палати про результати аудиту діяльності МКІП (2024 р.), забезпечення діяльності міністерства супроводжується недоліками в частині ефективного досягнення запланованих індикаторів розвитку культури [25]. Узагальнений Звіт Рахункової палати за 2024 рік підтверджує наявність фінансово-адміністративних диспропорцій

між загальнонаціональними стратегіями та їхнім фактичним ресурсним забезпеченням на рівні регіонів [26]. Це блокує розвиток інноваційних молодіжних проєктів на місцях.

Таким чином незважаючи на наявність ґрунтовної стратегічної бази, практичний стан реалізації державної політики у сфері культури демонструє низку системних управлінських проблем. Це свідчить про те, що чинні механізми публічного управління потребують оптимізації, особливо в частині цільової підтримки інноваційних культурних проєктів для молоді.

2. Міжнародні стандарти та інструменти культурної дипломатії у формуванні регіонального молодіжного середовища.

Сучасне публічне управління має спиратися на глобальні стандарти. У звітах ЮНЕСКО доведено, що культура є фундаментальним драйвером сталого урбаністичного та регіонального розвитку [1], ефективність якого вимірюється індикаторами «Culture 2030» [2]. Ратифікувавши відповідні конвенції [18; 19; 20] та спираючись на рекомендації Ради Європи [12], Україна взяла зобов'язання імплементувати європейські рамки управління.

Особливого значення набуває культурна дипломатія. Як доводять В. Ємельянов та С. Гололобов, культурна складова є невід'ємною частиною зовнішньої політики, а концептуальне бачення міжнародного співробітництва вимагає нових механізмів управління [13; 21]. Порівняльний аналіз підходів до державного врегулювання культурної дипломатії (табл. 2) демонструє необхідність адаптації кращих світових практик до українських реалій.

Таблиця 2 виявляє критичну відмінність: якщо у світовій практиці молодіжне середовище підтримується інституційно, то в Україні ключовим драйвером є горизонтальні зв'язки. У цьому контексті Л. Івашова, Я. Жовнірчик та Р. Кудряшов обґрунтовують феномен волонтерства як дієвий інструмент громадської та народної дипломатії задля забезпечення національної безпеки [23]. Залучення молоді до таких ініціатив є особливо актуальним

для досягнення сталого розвитку в регіонах, де існують проблеми політичної культуризації, на чому наголошує колектив авторів на чолі із С. Гололобовим [3], що в подальшому відображається в інших працях автора [13; 21].

Таблиця 2

Порівняльна характеристика державного врегулювання культурної дипломатії

Критерій порівняння	Світова практика (країни ЄС, Північної Америки)	Досвід України
<i>Інституційна база</i>	Децентралізовані агенції, інститути культури з широкою автономією та філіями у різних країнах (напр., Гете-Інститут, Британська Рада).	Переважно централізоване управління через профільні міністерства та Український інститут.
<i>Роль молодіжного середовища</i>	Молодь – ключовий амбасадор; активна підтримка студентських обмінів, гранти для неформальних молодіжних рухів тощо.	Залучення молоді здебільшого відбувається через неформальні канали, зокрема через волонтерський рух.
<i>Взаємодія із субкультурами</i>	Легалізація та інтеграція субкультур (стріт-арт, кіберспорт) у муніципальні культурні стратегії.	Субкультури часто існують поза межами офіційного публічного управління культурою регіонів.

Джерело: сформовано авторами на основі [3; 13; 21; 23; 24]

Для молодіжного середовища регіонів потужним інструментом інтеграції у світовий культурний простір стає громадська та народна дипломатія, зокрема через розвиток волонтерських рухів. Залучення молоді до таких ініціатив сприяє підвищенню рівня національної безпеки та формуванню стійкого громадянського суспільства.

3. Регіональний вимір соціокультурного розвитку: виклики фінансування та інновацій.

Ефективність державної політики безпосередньо залежить від її фінансового та інституційного забезпечення на місцях. У цьому контексті дослідження Т. Маршалок щодо стану фінансування культури з місцевих бюджетів фіксує суттєві диспропорції у видатках різних територіальних громад [22], що безпосередньо корелює з висновками Рахункової палати України за останні роки [25; 26] та наочно показує, що критичним фактором для сфери культури в Україні залишається ресурсне забезпечення. Аналітичні звіти щодо стану фінансування культури та мистецтва з місцевих бюджетів демонструють наявність диспропорцій, які безпосередньо впливають на якість культурних послуг для молоді у 2022 році та в наступних періодах. Для подолання цих розривів Урядом було затверджено плани заходів щодо підтримки сфери культури, охорони культурної спадщини та розвитку креативних індустрій. Крім того, важливим інструментом консолідації суспільства на регіональному рівні залишаються Державна цільова соціальна програма національно-патріотичного виховання [16] та Національна молодіжна стратегія до 2030 року [17], які мають стати сполучною ланкою між культурними інституціями та молодіжними організаціями.

Інноваційний потенціал сучасних культурних стратегій потребує адаптації до українського регіонального контексту, де процеси соціокультурного розвитку мають свою специфіку. Зокрема, досягнення сталого розвитку стикається зі значними перешкодами у регіонах, де існують проблеми політичної культуризації населення.

Для реалізації інноваційного потенціалу культурних стратегій та подолання недоліків, виявлених аудитами Рахункової палати, необхідна глибока модернізація управлінських механізмів. Особливої уваги потребує інтеграція молодіжних субкультур, які сьогодні є потужним, але неінституалізованим ресурсом регіонального розвитку.

Зважаючи на вищевикладене пропонуємо наступні напрями вдосконалення публічного управління у сфері культури:

Інституційна інклюзія субкультур. Органи місцевого самоврядування мають перейти від ігнорування або протидії неформальним

молодіжним рухам до їх інтеграції в легальне культурне поле. Це передбачає створення спеціалізованих муніципальних просторів (арт-кластерів, легальних зон для стріт-арту, хабів для кіберспорту), які фінансуватимуться на умовах державно-приватного партнерства.

Грантова децентралізація. У відповідь на нерівномірність місцевих бюджетів доцільно запровадити цільові регіональні субвенції для підтримки молодіжних культурних стартапів, розподіл яких має контролюватися не лише чиновниками, а й представниками молодіжних рад.

Синхронізація політик. Необхідно на законодавчому рівні об'єднати індикатори оцінки ефективності Державної цільової програми «Молодь України» [16] та Стратегії розвитку культури [10] для уникнення дублювання функцій та неефективного використання коштів, зафіксованого аудитором Рахункової палати України [26].

Стимулювання волонтерської культурної дипломатії. Розробити механізми нематеріального та грантового заохочення молодіжних волонтерських ініціатив, які виконують функції народної дипломатії та промоції української культури на регіональному та міжнародному рівнях, як ми пропонували раніше [23; 24].

Впровадження цих механізмів дозволить перетворити сферу культури з дотаційної галузі на ефективний інструмент розвитку людського капіталу та посилення життєстійкості молодіжного середовища регіонів України.

Висновки. Публічне управління у сфері культури є ключовим механізмом формування ціннісних орієнтирів молодіжного середовища регіонів. Проведений аналіз еволюції нормативно-правової бази засвідчив перехід держави від декларативних принципів до довгострокового стратегування. Проте, звіти Рахункової палати України за 2024 рік фіксують системні недоліки у фінансово-адміністративному супроводі цих стратегій, що призводить до нерівномірного культурного розвитку регіонів.

Визначено, що в умовах децентралізації міжнародні стандарти ЮНЕСКО та інструменти культурної дипломатії (зокрема молодіжне

волонтерство як форма народної дипломатії) виступають дієвими каталізаторами соціокультурного розвитку. Водночас порівняльний аналіз підходів до врегулювання культурної дипломатії виявив дефіцит інституційної підтримки неформальних молодіжних рухів в Україні. Запропоновано комплекс заходів, що включає інституційну інклюзію субкультур, грантову децентралізацію та синхронізацію державних програм, що дозволить перетворити культуру на ефективний інструмент зміцнення соціальної стійкості молоді.

Подальші наукові пошуки доцільно спрямувати на дослідження механізмів державно-приватного партнерства у фінансуванні молодіжних креативних просторів. Окремої уваги потребує розробка методики оцінки впливу інтеграції специфічних молодіжних субкультур на рівень політичної культуризації регіонів та показники локальної економіки.

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ СФЕРОЮ КУЛЬТУРИ ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ МОЛОДІЖНОГО СЕРЕДОВИЩА РЕГІОНІВ

У статті досліджено механізми публічного управління сферою культури та їхній вплив на молодіжне середовище регіонів. На основі аналізу нормативно-правової бази виокремлено етапи еволюції державної культурної політики в Україні. З урахуванням звітів Рахункової палати України виявлено системні фінансово-адміністративні диспропорції регіонального розвитку. Обґрунтовано роль міжнародних стандартів ЮНЕСКО та інструментів культурної дипломатії (зокрема волонтерства) у формуванні стійкості молоді. Запропоновано комплексні підходи до модернізації публічного управління: інституційну інклюзію молодіжних субкультур, грантову децентралізацію та синхронізацію державних цільових програм. Практична значущість дослідження полягає в розробці прикладних управлінських механізмів, здатних перетворити культуру на ефективний драйвер розвитку людського капіталу в регіонах.

Ключові слова: публічне управління, державна політика у сфері культури, молодіжне середовище регіонів, культурна дипломатія, волонтерський рух, молодіжні субкультури, ефективність управління культурою.

Author Contributions: Conceptualization, L.IV.Ye., L.A. and A.Sh.; Writing – original draft, L.IV.Ye., L.A. and A.Sh.; Writing – review & editing, L.IV.Ye., L.A. and A.Sh.. Authors have read and agreed to the published version of the manuscript.

Funding: This research received no external funding.

Institutional Review Board Statement: Not applicable as study did not include human subjects.

Informed Consent Statement: Not applicable.

Data Availability Statement: Data is contained within the article.

Conflicts of Interest: The authors declare no conflict of interest.

References

1. Culture: Urban Future. Global report on culture for sustainable urban development. (n.d.). (2016). *unesdoc.unesco.org*. Retrieved from: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000245999> [in English].
2. Culture 2030 indicators (Thematic indicators for culture in the 2030 Agenda). (n.d.). (2019). *unesdoc.unesco.org*. Retrieved from: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000371562> [in English].
3. Hololobov, S., Rybkina, S., Berezynskyi, L., Pidlisna, T., & Tyhov, O. (2024). Achieving Sustainable Development for Regions where Problems of Political Culturization Exist. *Economic Affairs*, (Vol. 69), 2, (pp. 959-966). Retrieved from: <https://doi.org/10.46852/0424-2513.3.2024.21> [in English].
4. Zlenko, N. (2020). Socio-Cultural Development and Cultural Policy of Ukraine: Experience of Formation and Implementation. *Three Seas Economic Journal*, (Vol. 1), 4, (pp. 48-53). Retrieved from: <https://doi.org/10.30525/2661-5150/2020-4-8> [in English].
5. Kozyntseva, T., Synakh, A., & Dulebova, I. (2021). Innovative Potential of Modern Cultural Strategies: Ukrainian Context. *Socio-Cultural Management Journal*, (Vol. 4), 1, (pp. 34-56). Retrieved from: <https://doi.org/10.31866/2709-846x.1.2021.235687> [in English].

6. Zakon Ukrainy Pro kulturu vid 14.12.2010 No. 2778-VI [Law of Ukraine On culture dated 14.12.2010 No. 2778-VI]. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2778-17#Text> [in Ukrainian].

7. Ukaz Prezidenta Ukrainy Pro pershocherhovi zakhody shchodo zbahachennia ta rozvytku kultury i dukhovnosti ukrainskoho suspilstva vid 24.11.2005 No. 1647/2005 [Decree of the President of Ukraine On priority measures for the enrichment and development of culture and spirituality of Ukrainian society dated 24.11.2005 No. 1647/2005]. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1647/2005#Text> [in Ukrainian].

8. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy Pro zatverdzhennia Derzhavnoi tsilovoi sotsialnoi prohramy natsionalno-patriotichnoho vykhovannia na period do 2025 roku vid 30.06.2021 No. 673 [Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine On approval of the State Targeted Social Program of National and Patriotic Education for the period until 2025 dated 06/30/2021 No. 673]. *www.kmu.gov.ua*. Retrieved from: <https://www.kmu.gov.ua/npas/pro-zatverdzhennya-derzhavnoyi-cilovoyi-socialnoyi-programi-nacionalno-patriotichnogo-vihovannya-na-period-do-2025-roku-ta-vnesennya-zmin-do-deyakih-i300621-673> [in Ukrainian].

9. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy Pro zatverdzhennia Derzhavnoi stratehii rehionalnoho rozvytku na 2021-2027 roky vid 05.08.2020 No. 695 [Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine On approval of the State Strategy for Regional Development for 2021-2027 dated 08/05/2020 No. 695]. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].

10. Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy Pro skhvalennia Stratehii rozvytku kultury v Ukraini na period do 2030 roku vid 28.03.2025 No. 293-r [Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine On approval of the Strategy for the Development of Culture in Ukraine for the period until 2030 dated 03/28/2025 No. 293-r]. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/293-2025-%D1%80#Text> [in Ukrainian].

11. Zakon Ukrainy Pro Kontseptsiiu derzhavnoi polityky v haluzi kultury na 2005-2007 roky vid 03.03.2005 No. 2460-IV [Law of Ukraine On the Concept of State Policy in the Field of Culture for 2005-2007 dated 03.03.2005 No. 2460-IV]. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2460-15#Text> [in Ukrainian].

12. Recommendation CM/Rec(2022)15 of the Committee of Ministers to member States on the role of culture, cultural heritage and landscape in helping to address global challenges. *cultureactioneurope.org*. Retrieved from: <https://>

cultureactioneurope.org/wp-content/uploads/2022/05/culture-cultural-heritage-and-landscape.pdf?utm_source=chatgpt.com [in English].

13. Yemelianov, V., & Hololobov, S. (2024). Kulturna skladova v zovnishnii polititsi derzhavy [The Cultural Component in the Foreign Policy of the State]. *Naukovi perspektyvy – Scientific Perspectives*, 7 (49), (pp. 239-256). Retrieved from: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-7\(49\)-239-256](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2024-7(49)-239-256) [in Ukrainian].

14. Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy Pro zatverdzhennia planu zakhodiv shchodo pidtrymky sfery kultury, okhorony kulturnoi spadshchyny, rozvytku kreatyvnykh industrii ta turyzmu vid 03.02.2021 No 84-r [Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine On approval of the action plan to support the sphere of culture, protection of cultural heritage, development of creative industries and tourism dated 03.02.2021 No. 84-r]. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/84-2021-%D1%80/ed20210203#Text> [in Ukrainian].

15. Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy Pro skhvalennia Dovhostrokovoi stratehii rozvytku ukrainskoi kultury – stratehii reform vid 01.02.2016 No. 119-r [Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine On approval of the Long-term Strategy for the Development of Ukrainian Culture - Reform Strategy dated 01.02.2016 No. 119-r]. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/119-2016-%D1%80> [in Ukrainian].

16. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy Pro zatverdzhennia Derzhavnoi tsilovoi sotsialnoi prohramy «Molod Ukrainy» na 2021-2025 roky vid 02.06.2021 No. 579 [Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine On approval of the State Targeted Social Program «Youth of Ukraine» for 2021-2025 dated 02.06.2021 No. 579]. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/579-2021-%D0%BF> [in Ukrainian].

17. Ukaz Prezydenta Ukrainy Pro Natsionalnu molodizhnu stratehiiu do 2030 roku vid 12.03.2021 No. 94/2021 [Decree of the President of Ukraine On the National Youth Strategy until 2030: dated 12.03.2021 No. 94/2021]. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/94/2021#-Text> [in Ukrainian].

18. Zakon Ukrainy Pro ratyfikatsiiu Konventsii pro okhoronu ta zaakhochennia rozmaittia form kulturnoho samovyrazhennia vid 20.01.2010 No. 1811-VI [Law of Ukraine On ratification of the Convention on the Protection and Promotion of the Diversity of Forms of Cultural Expressions dated 20.01.2010 No. 1811-VI]. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/952_008#Text [in Ukrainian].

19. Yevropeiska kulturna konventsiiia vid 19.12.1954 [European Cultural Convention dated 19.12.1954]. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_213#Text [in Ukrainian].

20. Postanova Verkhovnoi Rady Ukrainy Pro uchast Ukrainy v Yevropeiskii kulturnii konventsii 1954 roku vid 24.02.1994 No. 4030-XII [Resolution of the Verkhovna Rada of Ukraine On Ukraine's participation in the European Cultural Convention of 1954 dated 24.02.1994 No. 4030-XII]. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4030-12#Text> [in Ukrainian].

21. Hololobov, S. (2025). Kontseptualne bachennia suchasnoho mekhanizmu mizhnarodnoho spivrobitnytstva u sferi kultury [Conceptual vision of the modern mechanism of international cooperation in the field of culture]. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu – Bulletin of Khmelnytsky National University*, (Vol. 344), 4, (pp. 17-24). Retrieved from: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-344-4-2> [in Ukrainian].

22. Marshalok, T. (2023). Stan finansuvannia kultury ta mystetstva z mistsevykh biudzhetiv u 2022 rotsi: osnovni tendentsii [The state of financing of culture and art from local budgets in 2022: main trends]. Retrieved from: <https://drive.google.com/file/d/15m1c33evB5wzbAaiqyxiQLT9CmFHN9-J/view> [in Ukrainian].

23. Ivashova, L.M., Zhovnirchuk, Ya.F., & Kudriashov, R.O. (2024). Volonterstvo yak fenomen rozvytku hromadskoi ta narodnoi dyplomatii zadlia zabezpechennia natsionalnoi bezpeky [Volunteering as a phenomenon of the development of public and people's diplomacy to ensure national security]. *Investysii: praktyka ta dosvid – Investments: practice and experience*, 18, (pp. 120-127). Retrieved from: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2024.18.120> [in Ukrainian].

24. Ivashova, L.M., Kudriashov, R.O., & Arshynnikova, A.V. (2025). Molodizhni subkultury yak ob'ekt i sub'ekt derzhavnoi polityky ta rushiina syly vidbudovy Ukrainy [Youth subcultures as an object and subject of state policy and the driving force of the reconstruction of Ukraine]. *Publichne upravlinnia ta mytne administruvannia – Public administration and customs administration*, 2 (45), (pp. 21-30). Retrieved from: <https://doi.org/10.32782/2310-9653-2025-2.3> [in Ukrainian].

25. Pushko-Tsybuliak, Ye. (2024). Zvit pro rezultaty audytu vidpovidnosti zabezpechennia diialnosti Ministerstva kultury ta informatsiinoi polityky Ukrainy [Report on the results of the audit of compliance of the activities of the Ministry of Culture and Information Policy of Ukraine]. *rp.gov.ua*. Retrieved

from: https://rp.gov.ua/upload-files/Activity/Collegium/2024/49-3_2024/Zvit_49-3_2024.pdf [in Ukrainian].

26. Zvit Rakhunkovoi palaty za 2024 rik [Report of the Accounting Chamber for 2024]. (2025). *rp.gov.ua*. Retrieved from: https://rp.gov.ua/upload-files/Activity/Reports/2024/ZVIT_RP_2024.pdf [in Ukrainian].

Відомості про авторів / Information about the Authors

Людмила Івашова, д-р наук держ. упр., професор, Університет митної справи та фінансів, м. Дніпро, Україна. E-mail: pln1204@ukr.net, orcid: <https://orcid.org/0000-0003-3176-919X>.

Liudmyla Ivashova, Doctor of Public Administration, Professor, University of Customs and Finance, Dnipro, Ukraine. E-mail: pln1204@ukr.net, orcid: <https://orcid.org/0000-0003-3176-919X>.

Володимир Ємельянов, д-р наук з держ. упр., професор, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування, юридичного факультету, Чорноморського національного університету імені Петра Могили, м. Миколаїв, Україна. E-mail: d_idu@ukr.net, orcid: <http://orcid.org/0000-0002-2995-8445>

Volodymyr Yemelyanov, Doctor of Public Administration, Professor, Head of the Department of Public Administration and Management, Faculty of Law, Petro Mohyla Black Sea National University, Mykolaiv, Ukraine. E-mail: d_idu@ukr.net, orcid: <http://orcid.org/0000-0002-2995-8445>

Людмила Антонова, д-р наук держ. упр., професор, професор кафедри обліку і аудиту, Факультету економічних наук, Чорноморського національного університету імені Петра Могили, м. Миколаїв, Україна. E-mail: antonovalv77@gmail.com, orcid: <https://orcid.org/0000-0003-2975-6453>.

Liudmyla Antonova, Doctor of Public Administration, Professor, Petro Mohyla Black Sea National University, Mykolaiv, Ukraine.

E-mail: antonovalv77@gmail.com, orcid: <https://orcid.org/0000-0003-2975-6453>.

Анастасія Шулга, канд. наук держ. упр., доцент, Юридичного факультету, Чорноморського національного університету імені Петра Могили, м. Миколаїв, Україна. E-mail: ondain2009@ukr.net, orcid: <https://orcid.org/0000-0002-8528-8722>.

Anastasiia Shulha, Candidate of Sciences in Public Administration, Faculty of Law, Petro Mohyla BlackSea National University, Mykolaiv, Ukraine. E-mail: ondain2009@ukr.net, orcid: <https://orcid.org/0000-0002-8528-8722>.

Ivashova, L., Antonova, L., & Shulha, A. (2026). Public management of the sphere of culture as a tool for the development of the youth environment of regions. *Public Administration and Regional Development*, 32, 619-635. <https://doi.org/10.34132/pard2026.32.09>.